

Aksel Møller: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard følte det som sin Opgave at forsvare Efterpanthavernes Rettigheder ifølge dette Lovforslag. Det, der sker her, er, at dette høje Ting sammen med det andet høje Ting muliggør, at Efterpanthavernes Samtykke ikke skal indhentes ved en Konvertering. Og det maa dog vel efter almindelig Opfattelse af Sprogets Ord betyde, at Efterpanthaveren giver Afkald paa en Rettighed, nemlig en Rettighed til at tage Stilling til, hvorvidt hans Interesser tilgodeses eller ikke tilgodeses ved den Konvertering, der finder Sted. Jeg tror, vi kan være enige om, uden at Diskussionen mellem det ærede Medlem og mig behøver at gaa væsentligt videre, at det, der sker, er, at Tinglysningslovens Bestemmelser om en Beskyttelse for Efterpanthaveren tilsidesættes.

Dernæst til den højtærede Indenrigsminister: den højtærede Indenrigsminister fastslaar, at Baggrunden for dette Lovforslag har været de økonomiske Forhold, saaledes som de har udviklet sig i de senere Aar, og deri har den højtærede Indenrigsminister ganske utvivlsomt Ret. Men da dette Lovforslag første Gang blev ophøjet til Lov, stod vi i en Situation, hvor der krævedes en særlig Anstrengelse fra Lovgivningsmagten for at give Udløsning for de bundne økonomiske Kræfter paa Realkreditens Omraade, saaledes at man kunde opnaa, at Mulighederne for Konvertering fra 5 og $4\frac{1}{2}$ pCt. slog igennem. Det blev opnaaet, da vi første Gang, og anden Gang maaske ogsaa, vedtog dette Lovforslag. Det, der sker nu, er, at vi tager det væsentlige og betydningsfulde Skridt videre, at vi aabner Adgang for en Konvertering helt ned til $3\frac{1}{2}$ pCt., saaledes som Markedet nu ligger. Saa spørger jeg: Er man da i det hele taget sikker paa, at dansk Finanspolitik og Pengepolitik kan bære en Nedsættelse til $3\frac{1}{2}$ pCt.? Ved den højtærede Regering, om Rentefoden her i Landet varigt eller i alt Fald paa lang Sigt skal lægges til Rette paa $3\frac{1}{2}$ pCt.? Saa behøver den høje Regering blot at sige det, og den vil være sikker paa saa og saa megen Tilslutning. Men saa maa ogsaa alle de Institutioner her i Landet, som har beregnet de Ydelser, de yder den danske Befolkning paa Grundlag af Renten, være stillet klart over for den Opgave at forandre deres Prispolitik saaledes, at de kan faa Dækning for den Risiko, de løber. Saa maa Livsforsikringsselskaberne i Fremtiden beregne Grundlaget ikke paa 4 pCt., men paa $3\frac{1}{2}$ pCt.; saa maa Forsikringsselskaber og Sparekasser som de største Købere og An-

bringere i det hele taget af Midler i Kredit- og Hypotekforeningsobligationer tage Hensyn til dette. Det er Regeringens Opgave, Regeringens Pligt at sige til, om det er det, den ønsker. Bevares, saa kan man indrette sig efter det, saa maa Byrderne blot blive saa meget større for den Del af Befolkningen, som bruger disse forskellige Institutioner, Livsforsikringsselskaber og almindelige Forsikringsselskaber, og som anbringer sine Penge i Sparekasser i Haab om at faa Rente af sine Midler.

Den højtærede Indenrigsminister stillede mig i Udsigt, at hvis de økonomiske Forhold til sin Tid skulde gøre det rimeligt og nødvendigt at ændre denne Lov, vilde han møde med Forslag til Ændring af Loven. Derfor er jeg naturligvis taknemmelig, thi selv om jeg ikke har megen Erfaring, har jeg dog saa megen, at jeg ved, hvor meget et saadant Tilsagn er værd, og hvor meget det kan komme til at betyde, og naturligvis indkasserer jeg det med den allerstørste Lettelse. Og jeg tror, at baade Forsikringsselskaber og Sparekasser dermed vil føle, at Vejen er aaben for, at en Revision af denne Lovgivning kan tages op, naar de økonomiske Forhold til sin Tid skaber Mulighed derfor. Men jeg kunde godt tænke mig at spørge den højtærede Indenrigsminister, om han mener, at de økonomiske Forhold, hvis det viser sig, at vi skal have en Eengangsskat, og hvis det viser sig, at denne Eengangsskat fjerner den Del af Pengerigeligheden, der nu muliggør Nedsættelse af Rentefoden til $3\frac{1}{2}$ pCt., men gør 4 pCt. rimelig — om den højtærede Indenrigsminister da føler sig forpligtet til at tage denne Lov op til Revision, eller om ikke han vilde mene det mere fornuftigt og mere i Overensstemmelse med den nære Udsigt, som den højtærede Finansminister har bebudet til Eengangsskatten, at nøjes med at forlænge Loven for 1 Aar. Jeg ved naturligvis meget vel, at det volder de tekniske Vanskeligheder, at det andet høje Ting skal have Lovforslaget tilbage, og Timen er fremrykket. Men et Tilsagn eller en Antydning af Indenrigsministerens Stilling vilde maaske alligevel kunne bevirke, at vi kunde føle os mere samvittighedsfri ved Vedtagelse af det Lovforslag, der her foreligger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller maa have misforstaaet mine Bemærkninger. Jeg har med dem